

Ara que ja ha passat un temps des que ha començat el curs 2000-2001, no podem dir que aquest s'hagi iniciat en pitjors condicions que en anys anteriors, ja que hi ha dades objectives que demostren que hem avançat en positiu, en general, en aquest inici de singladura escolar. D'una banda l'augment de vacants, resultat de **l'acord de plantilles signat per l'STEI-i** a la Mesa d'Educació i d'altra **l'adjudicació de places** al professorat interí de **forma presencial**, conseqüència de les nostres reiterades reivindicacions, han contribuït significativament en aquest avanç positiu. Pel que fa al sector de **l'ensenyament concertat** cal recordar que tot el professorat que havia perdut la seva feina per la reducció d'aules s'ha recol·locat, fruit de les negociacions fetes entre l'STEI-i, patronals i Conselleria. Però, malgrat tot, no tot són flors i violes. Cal disminuir les ràtios a moltes aules tant d'infantil i primària com de secundària; la integració de l'alumnat amb necessitats educatives especials, de minories ètniques, d'altres cultures i, l'alumnat en general, requereix més atenció per part de l'Administració educativa; **així mateix s'han de dotar els centres del personal necessari d'administració i serveis**. Si l'ensenyament preocupa, de veritat, un govern progressista, com és el cas del Govern del Pacte de Progrés, cal que ho demostrï amb fets, que doni a l'ensenyament la importància i la transcendència que defensa. Encara hi ha molts d'aspectes

a millorar per, a més de tenir un bon començament de curs, poder constatar que gaudim d'un sistema educatiu de qualitat i compensador de les desigualtats.

Entre les **reivindicacions** que tenim **pendents** de veure realitzades hi ha **l'equiparació del funcionariat docent amb el funcionariat de la CAIB** i del professorat de concertada amb el públic, un altre dels punts incomplets pel Govern del Pacte de Progrés. Una vegada conegut que no hi ha partida pressupostària específica per dur a terme l'equiparació a l'any 2001, l'STEI-i ja ha pegat el crit d'alarma i ha començat una campanya entre el professorat per tal d'esperonejar aquesta injusta discriminació, campanya que anirà amb un ritme més punyent i **pot acabar en una vaga** si no tenim resposta per part de l'Administració educativa. L'STEI-i ha adreçat al Conseller un document amb les principals propostes i modificacions a negociar en aquest curs. El tema prioritari de negociació és l'esmentada equiparació retributiva: cal que formalment comenci aquest procés i que desemboci en un Acord de Govern on es plasmi l'acord del Pacte de Progrés.

També reclamam al Govern autonòmic, en el cas que el Govern central consumi en l'aprovació del pressupost general de l'Estat la pujada salarial de només un 2% per als funcionaris i empleats públics, que sigui sensible a la justa reivindicació del manteniment del poder adquisitiu dels salaris dels seus funcionaris i emple-

ats públics, trobant fórmules negociades amb els sindicats.

La política neoliberal, model nord-americà, en la qual ens fa cabussar el PP es tradueix en una sèrie de mesures com la liberalització dels horaris comercials per beneficiar les grans superfícies, les propostes d'intensificar la reforma laboral amb abaratiment de les despeses d'acomiadament, la congelació de les despeses socials,... i per altra banda la seva ideologia, que s'inspira en el més ranci nacionalisme espanyol, du a la **uniformització cultural exloent** i fins i tot a la criminalització d'altres nacionalismes.

En el camp de l'educació aquesta política centralista i uniformitzadora es fa manifesta en **l'actuació del MEC que des de fa uns anys està preparant una Contrareforma Educativa**, que ens afectarà a totes les persones que conformam la comunitat educativa, des del Decret de les Humanitats, a l'augment d'hores lectives, el canvis en els calendaris escolars amb retalls de vacances,... mentre l'Estat central no vol destinar recursos econòmics per garantir l'aplicació de la Reforma Educativa en condicions.

És necessari, altre cop, que les persones demòcrates, que ens creim que l'ensenyament, que l'educació, és l'eina de futur, reaccionem davant tants de retalls. Cal que tornem defensar els nostres drets com a treballadores i treballadors i com a ciutadanes i ciutadans.